

lige erkendes, at Regeringens Forslag var ulige gunstigere, idet det medtog alle, hvis Lønninger ikke oversteg 2,500 Kr., hvorimod det foreliggende Forslag kun omfatter dem, hvis Lønning ikke naar 1,500 Kr., og derhos ved særlige Bestemmelser udelukker dels alle Funktionærer, der ikke have fyldt 25 Aar, dels en enkelt særlig Etat (Toldetaten), som saaledes udelukkes fra den Lønningsforbedring, som indrømmes alle andre Etater.

For saa vidt det dernæst har været Meningen, at dette Lovforslag skulde træde i Stedet for samtlige de ovenfor nævnte speciellere Forslag til Lønningslove, maa Udvalgets Flertal fremdeles udtale, at det for de enkelte Etaters Bedkommende kun er en lidet fyldestgørende og delvis ret uheldig Erstatning for de af Regeringen fremsatte Lovforslag, og for saa vidt det under Forhandlingerne i det andet Ting er blevet udtalt, at det kunde ventes, at det vilde forblive i Kraft ikke blot i det kommende Finansaar, men ogsaa ud over dette, indtil det lykkes at komme til en omfattende Lønningsrevision, finder Flertallet det i dets nærværende Stikelse kun lidet skikket hertil og maa bestemt tage Afstand fra denne Tanke. Gennemførelsen af de ovenfor nævnte Lønningsforslag maa tværtimod betragtes som et saa bydende Krav, at den ikke bør udskydes ud over det nu kommende Finansaar, og det maa forudsættes, at der af de paagældende Folketingsudvalg allerede er gjort saa betydelige Forarbejder hertil, at de uden Vanskelighed maa kunne tilendbringes i næste Rigsdagssamling. Enkelte af disse Lovforslag kunde endog uden nogen som helst Vanskelighed været gennemførte i indværende Samling; saaledes erkendte allerede i förrige Samling det Folketingsudvalg, hvortil Lovforslag om Lønninger ved Hæren var henvist, at den foreslaaede Lønningsforbedring ikke blot var fuldt ud nødvendig og retfærdig, men at den endog burde sørges noget — og det i Aar forelagte Lovforslag stemmer ganske med, hvad Udvalget den Gang foreslog. Det havde saaledes kun behøvet at indstille sit eget Forslag fra i Fjor til Vedtagelse. Nærværende Udvalgs Flertal vilde derfor have fundet det langt rig-

tigere, om dette Lovforslag nu var blevet gennemført, end at de paagældende skulle indbefattes i det foreliggende midlertidige Lønningstillæg.

Hvad selve dette Lønningstillæg angaar, finder Flertallet det højt ufyldstgørende, at Maksimumsgrænsen er sat til 1,500 Kr., idet der ganske sikkert blandt de højere lønnede Statsfunktionærer — og særlig da i Lønningsklasserne imellem 1,500 og 2,500 Kr. — er lige saa stor Trang til en Lønningsforbedring. Tilgædes maa det misbilliges, at en enkelt Etat — Toldetaten — er helt udelukket fra et Lønningstillæg, som i øvrigt kommer samtlige Statsfunktionærer til gode. Og det maa endvidere beklages, at Personer under 25 Aar udelukkes derfra. Naar Flertallet dog undlader at stille Undringer paa disse Punkter, er det kun, fordi Forslaget er oversendt til Landstinget saa sent, at dette Ting faktisk er affaaaret fra at foretage Undringer deri, saafremt det ikke vil udsætte dem, hvem Lønningstillæget vil komme til gode, for den Risiko, at det slet ikke lykkes at gennemføre Forslaget i indværende Samling.

Men Flertallet finder, at dette Forslag ikke egner sig til andet end at være en øjeblikkelig Nødhjælp i et Finansaar, og det er endda ikke uden Betænkelse, at det rette Forhold imellem de forskellige Lønningsklasser derved udsættes for at forrykkes paa en lidet heldig Maade. Lykkes det ikke i næste Rigsdagssamling at gennemføre de foreliggende Forslag til Lønningslov, maa Bestræbelserne i begge Ting, saafremt der bliver Spørgsmaal om igen at gaa til et midlertidigt Lønningstillæg, gaa ud paa at enes om, at dette omfatter ogsaa de højere Lønningsklasser.

La Cour tilføjer, at han i det væsentlige er enig med de øvrige Medlemmer af Flertallet, men at han dog paa enkelte Punkter vilde have ønsket Undringer, dersom den fremrykkede Tid ikke havde lagt Hindring i Vejen herfor.

Med disse Bemærkninger indstiller Flertallet det foreliggende Forslag til uforandret Vedtagelse.